

vilde være at tiltræde Regjeringens Forslag og altsaa nu sige: Fremtidig ophører Sædtillæget; men selvfølgelig have vi tillige været enige om, at man ikke maa opgive det uden noget Veberlag, i hvilken Henseende Meningerne dog have deelt sig noget imellem os; skjøndt de Herrer ville see, at de Forslag, som foreligge, ikke ere overordentlig langt fra hinanden, have vi dog ikke kunnet komme til fuldkommen Enighed. Vor Opgave er bleven noget compliceret ved den Omstændighed, at det, som det vil erindres, kun er en Deel af de Embedsmænd, der lønnes efter Lønningslove, som have Sædtillæg, nemlig kun de, som tidligere stode under Kongeriget's særlige Love; der er en ligesaa talrig Classe Embedsmænd, som ikke har staaet under disse Love og ikke har haft Sædtillæg, men som har et andet Slags Tillæg, nemlig den saakaldte midlertidige Lønningsforbedring. Dette Tillæg har endog bestaaet i en noget længere Tid end Sædtillæget, og det har først haft en anden Størrelse; fra 1858—67 har det haft en vis Størrelse, men i 1867 blev det efter Beslutning af Rigsdagen nedsat noget, navnlig for dem, der havde Meest, saaledes at Maximum nu udgjør 216 Rd.; det er det Meeste, en Embedsmand kan have som midlertidigt Lønningsstillæg. Det er nu forekommet Udvalget, at det, naar man skal ordne denne Sag, vil være rigtigst at give haade de Embedsmænd, der have midlertidigt Lønningsforbedring, og dem, der have Sædtillæg, det Samme, idet det ikke er forekommet os, at der er tilstrækkelig Anledning til at vedligeholde de Lønningsforskjelligheder, der kunne være imellem Lønningsstillæg og Sædtillæg. Det maa erindres, at den Lov, som i 1866 blev given om Lønningsforbedring, kun havde Gyldighed indtil Udgangen af Finantsaaret 1867—68, og at der senere ikke er givet nogen Lov i den Henseende; men ved Finantsloven for indeværende Aar, ligesom ogsaa ved 2den Behandling af Finantsloven for det følgende Aar, har man vedtaget at holde sig til de Sætsler, der ere vedtagne i Aaret 1866. Der er altsaa ikke nogen Lov, som tilfikkere de omhandlede Embeds- og Bestillingsmænd noget Tillæg af nogen bestemt Størrelse, men

de have faaet det ved Rigsdagens Beslutning i 1867, og da denne senere ved de foreliggende Finantslovsforslag er gaaet ind paa at bibeholde de samme Betingelser, kunde der altsaa siges at være nogen Grund til at vente, at det, som nu er vedtaget, og saa fremtidig skulde blive betalt. Sagen stiller sig altsaa saaledes for os, at man kunde gaae ind paa at ansætte et Tillæg, som skulde være det samme for dem, der have haft Sædtillæg, som for dem, der have haft midlertidigt Lønningsstillæg. Regjeringen har foreslaaet, at Sædtillæget skulde bestemmes til Gjennemsnitssummen af, hvad Sædtillæget har udgjort i 9 Aar, men dette Forslag have vi i det Hele taget fundet at være maaffee lidt for høit, idet nemlig allerede det, at man forandrer Sædtillæget til noget Fast, i og for sig indeholder en Forbedring af Stilling, som nok kan være af nogen Værdi, om vi end tillige have været enige om, at denne ikke kan anslaaes saa overmaade høit. Udvalget har derfor stillet et Forslag, som gaaer ud paa at sætte Lønningsstillæget noget lavere, end Sædtillæget har været, og tillige noget lavere, end det midlertidige Lønningsstillæg har været, dog ikke meget; men ved den Nuance, der er kommen imellem os, vil det sees, at der er fremkommet nogen Forskjel, idet nogle af Udvalgets Medlemmer have meent at kunne gaae videre i den Henseende, medens andre have troet at maatte gaae noget mindre vidt, særlig for ikke at berøve de nuværende Embedsmænd saa Meget, at det vilde være et væsentligt Afbræk for dem; thi de Herrer maae vide, at det ikke her gjælder om en Fastsættelse for Fremtiden af, hvorledes de, der herefter komme i Embede, skulle lønnes — det ligger udenfor denne Sag —; men det, hvorpaa det kommer an, er, hvor vidt man kan gaae med at tage Noget fra de Embedsmænd, som i en vis bestemt Aarrække have haft en vis bestemt Indtægt. Det er altsaa disse Tanker, som ligge til Grund for de Forslag, der ere stillede under Nr. 12. — Det vil sees, at eet af Udvalgets Medlemmer ikke har tiltraadt Forslaget om Sædtillægets Forandring, men dette ærede Medlem vil vistnok selv udtale sig om, hvorfor han ikke har troet at kunne slutte sig dertil.